

Sygn. akt V Cz 3274/11

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział V Cywilny - Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SO Piotr Wojtysiak

Sędziowie: SO Maria Dudziuk, SR (del.) Tomasz Pałdyna

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 listopada 2011 r.

sprawy z wniosku (...) Okręgowej Izby Lekarskiej z siedzibą w T.

z udziałem Skarbu Państwa – (...)

o zawezwanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

z dnia 19 kwietnia 2011 r., sygn. akt I Co 41/11

postanawia:

1. oddalić zażalenie,
2. zasądzić od wnioskodawcy (...) Okręgowej Izby Lekarskiej z siedzibą w T. na rzecz przeciwnika Skarbu Państwa – (...) kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.

Sygn. akt V Cz 3274/11

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 186 § 1 k.p.c. „jeżeli wzywający nie stawi się na posiedzenie, sąd na żądanie przeciwnika włoży na niego obowiązek zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową”. Zatem obowiązek zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową obciąża wnioskodawcę, jeżeli nie stawi się na posiedzenie pojednawcze. Przepis ten zmierza do zapobieżenia zarówno lekkomyślnemu składaniu wniosku o wezwanie o pojednaniu, jak i lekkomyślnemu traktowaniu samego postępowania pojednawczego. Wysokość tych kosztów winna być ustalana na podstawie założeń art. 98 § 2 i 3 k.p.c.

Z powyższą sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, albowiem na posiedzenie w dniu 19 kwietnia 2011 r. nie stawili się wzywający (ani jego pełnomocnik) do próby ugodowej, mimo prawidłowego doręczenia. Ich nieobecność nie została też usprawiedliwiona. Stawił się jedynie uczestnik, działający przez profesjonalnego pełnomocnika, który wniósł o zasądzenie kosztów stawiennictwa w trybie powyższego przepisu.

Powyższy przepis w sposób jasny określa sytuację, w której strona wzywająca jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi koszty wywołane próbą ugodową. Dlatego nie powinien on podlegać wykładni rozszerzającej lub zawężającej.

Mając na uwadze wyżej wskazane względy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach Sąd Okręgowy orzekł stosownie do treści art. 98 k.p.c. w zw. 108 § 1 k.p.c.